

الها معبودا مسجودا

این مشت خاک را از اهتزاز کلمه مبارکه منع منما و از حرارت محبت محروم مساز. دریاهاى عالم بر رحمت محیطهات شاهد و گواه و آسمانها بر رفعت و عظمت مقّر و معترف . ای دریای کرم قطره ئی بشطرت توجه نموده و ای آفتاب جود وجود جودت را طلب کرده هستیت مقدّس از دلیل و برهان و استوائت بر عرش منزّه از ذکر و بیان . رجای افنده و قلوب و ارتفاع ایادی نفوس بر بخششت گواهیست صادق و شاهدیست ناطق چه که اگر کرم نبود دست ارتفاع را نمی آموخت تراب چه و ارتفاع چه. ای کریم نیّر رحمتت از افق هر شیء ظاهر و نجم عطایت از هر شطری ساطع. محتاجان بابت عطایت را میطلبند و عشاق رویت لقاییت را . چون خلق از تو و امید مکنونهء قلب از تو سزاوار آنکه امام وجوه اغیار محرمان کوییت را بطراز جدیدی مزین نمائی و باسم بدیعی فائز فرمائی. توئی آنکه از ارادهات ارادات عالم ظاهر و از مشیّتت مشیّات امم نافذ رجا از قلوب طالبانت قطع نشده و نمیشود . گواه این مقام کلمه مبارکه (لا تَقْنَطُوا). ای کریم عبادت در بحر نفس و هوی مشاهده میشوند نجاتت را آمل و بخششهای قدیمت را سائل . توئی قادر و توانا و معین و دانا.